

Nr 397.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, angående statsbidrag till enskilda vägar.

I proposition nr 212 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen antagande av lag avseende bidrag till underhåll av enskilda utfartsvägar.

Propositionen grundar sig i huvudsakliga delar på förslag, vilket framlagts av 1935 års vägsakkunniga, men på vissa punkter göras väsentliga avvikelser från detta förslag.

Ehuru vi dela departementschefens åsikt att den av vägsakkunniga föreslagna organisationen är onödigt omständlig och dyrbar, anse vi dock att det i kungl. propositionen framlagda förslaget allt för mycket tenderat den andra ytterligheten. Ehuruväl redan det föreslagna namnet å den person som skall verkställa uppskattningarna för erhållande av statsbidrag synes oss omotiverat, då t. ex. benämningen länsvägmästare synes oss mera motsvara befattningshavarens arbetsuppgifter, ämna vi icke föreslå någon ändrad benämning, enär benämningen av den eller de personer som skola handhava den föreslagna organisationen inte har någon praktisk betydelse.

Däremot ställa vi oss tveksamma huruvida det kan vara lämpligt åt en enda person uppdraga att verkställa den uppskattning å kostnaden för vägunderhållet som Kungl. Maj:t föreslagit skola ske.

Det torde nämligen vara förenat med allt för stora svårigheter för en person att utan att besitta ingående ortskänedom rörande trafikens omfattning, vägbyggnadens motståndskraft mot den tunga trafiken, tillgången på lämpligt väglagningsmaterial med flera faktorer, som i detta fall spela in, verkställa en rättvis och hållbar uppskattning över den verkliga underhållskostnaden.

Även om man ur kostnadssynpunkt icke vill genomföra vägsakkunnigas förslag med särskild länsnämnd, torde det stå till buds andra lämpliga organ för detta ändamål. Vi tillåta oss peka på den organisation på detta område, som redan nu finnes, nämligen de i kommunerna valda gode männen vid lantmåteriförrättningar. Dessa besitta en ingående ortskänedom, både angående trafikens omfattning samt jämväl andra faktorer som spela in då det gäller att bedöma underhållskostnaden å de enskilda vägarna. Gode männen ha i regel förut anlitats då det gällt att uppskatta och fördela vägunderhållningsskyldigheten å en stor del av de befintliga enskilda vägarna, och då anlitande av dessa såsom biträde vid förrättningarna ifråga ej skulle draga någon större kostnad, anse vi oss av praktiska skäl höra föreslå, att dessa kallas att under ledning av och tillsammans med den av väg- och vatten-

byggnadsstyrelsen utsedde förrättningsmannen verkställa uppskattningen av den årliga underhållskostnaden.

Under återopandande av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen, med bifall till vad Kungl. Maj:t i övrigt förenämnda proposition föreslagit, måtte besluta, att sådan uppskattning, som omförmäles i § 8 i det till kungl. propositionen fogade lagförslaget skall verkställas av den av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen förordnade uppskattningsmannen med biträde av två i orten bosatta ojäviga gode män vid lantmäteriförrättningar, samt att utskottet måtte vidtaga de ändringar i den föreslagna lagtexten, som i anledning härav bliva erforderliga.

Stockholm den 22 mars 1939.

Arvid Jonsson.

J. Onsjö.

Oscar Tornegård.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Th. Gardell.
